

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34Csp/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122200052
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7122200052.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Oros Nemešovou v spore žalobcu: Z. K., H.. X.X.XXXX, C. F. H. X, E., zastúpená JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Urbánkova 6, Košice, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, o vplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 500,- Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 5.1.2022 domáhala voči žalovanému zaplattenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- Eur. Zároveň žiadala súd, aby jej priznal voči žalovanému náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila najmä tými skutočnosťami, že dňa 20.5.2009 uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou Poštová banka a.s. Zmluvu o úvere č. 4281196209, na základe ktorej jej poskytol právny predchodca žalovaného spotrebiteľský úver v sume 2.000,- Eur, ktorý mala splatiť v 50 mesačných splátkach vo výške 70,27 Eur počnúc dňom 20.6.2009 do 20.7.2013. Dňa 8.3.2017 jej žalovaný doručil Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o uznaní dlhu a zároveň Dohodu o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie uznaného dlhu. Listom zo dňa 24.1.2019 požiadal žalovaný jej zamestnávateľa, aby vykonával zrážky zo mzdy na uspokojenie jeho pohľadávky vo výške 3.368,93 Eur, pričom úver bol poskytnutý vo výške 2.000,- Eur. Okresný súd Košice I svojim rozsudkom zo dňa 11.05.2021 vydaným pod sp.zn. 15Csp/179/2019 určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi ňou a právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464 zo dňa 8.3.2017 je neplatná. Žalobkyňa v žalobe poukázala na skutočnosť, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola obsiahnutá na samostatnej listine, ktorú podpísala spolu s Dohodou o splátkovom kalendári bez náležitej kontroly, čo podpisuje. Výška pohľadávky nemusela byť určená číselne, ale žalovanému nič nebránilo, aby určito a zrozumiteľne v čase uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, túto pohľadávku špecifikoval, aj keď len slovnou, a nepochybne by tak mala už v okamihu uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy vedomosť o tom, ako sa vypočíta výška pohľadávky oznámená zamestnávateľovi, z čoho bude pozostávať a na základe akých dojednaní. Nemohla ovplyvniť obsah tejto dohody, pričom dohoda podľa žalobkyne v posudzovanej podobe nespĺňala podmienku existencie jej skutočnej slobodnej vôle ju uzavrieť a nespĺňala zákonom

predpísané náležitosti pre taký právny úkon (ust. § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z.), čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí absolútne neplatnou podľa ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka a jej dojednanie bolo v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa tiež uviedla, že dohoda neobsahovala jednoznačné vymedzenie pohľadávky a umožňovala veriteľovi svojvoľne určiť výšku dlhu (úveru, odplaty za úver, zmluvných pokút a ďalších nákladov) bez akejkoľvek súdnej kontroly. V žiadosti žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy, boli uvedené výšky pohľadávok v oveľa vyššej sume než bola uvedená v zmluve. Tým vznikla hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, keďže veriteľovi takáto dohoda umožňovala svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľa. Žalovaný pri uzatváraní Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu zo dňa 8.3.2017 konal v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ust. § 4 ods. 8 ZoS, keď pod zámkou uzavretia dohody o splátkach (ponuky splátok) vynútil od nej uznanie premlčaného dlhu, čím zhoršil jej postavenie v dôsledku predĺženia premlčacej doby. Žalobkyňa v intenciách uvedeného zdôraznila, že pohľadávka žalovaného bola pritom v čase uzavretia dohody už premlčaná, nakoľko splatnosť úveru nastala dňom 20.5.2013, a teda premlčacia lehota uplynula dňom 20.7.2016, pričom dohoda bola uzavretá až dňa 8.3.2017. Vzhľadom na nepreukázanú vedomosť žalobcu o premlčaní dlhu a jeho následkoch v čase uznania (ust. § 558 Občianskeho zákonníka) nedošlo podľa žalobkyne dňa 8.3.2017 k účinnému uznaniu dlhu. Má za to, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu jeho povinnosti ustanovenej zákonom č. 129/2010 Z.z., teda porušil svoje povinnosti ustanovené v právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa, čím zasiahol do jej práv. Intenzita zásahu do práv spotrebiteľa, výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným vo výške 3.368,93 Eur (uhradila istinu úveru vo výške 2.000,- Eur), dĺžka trvania závadného stavu (od uzatvorenia zmluvy zo dňa 20.5.2009 až do právoplatného rozhodnutia súdu dňa 29.6.2021, t.j. 12 rokov; od uzatvorenia Dohody zo dňa 8.3.2017 až do právoplatného rozhodnutia súdu dňa 29.6.2021, t.j. 4 roky) vyvolali negatívne dôsledky v jej súkromnom živote. Žalobkyňa má za to, že ak by sa nebránila podaním žaloby na súde, došlo by k nezákonnému zrážaniu jej mzdy, v dôsledku ktorého by žalovaný mohol prostredníctvom zamestnávateľa zrážať viac ako mu reálne patrí. V týchto súvislostiach žalobkyňa uviedla, že uplatnená suma 500,- Eur plní všetky funkcie primeraného finančného zadostučinenia a bude mať dostatočný satisfakčný charakter.

3. V rámci prostriedkov procesného útoku žalobkyňa označila a predložila tieto listinné dôkazy: rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 11.5.2021 vydaný pod sp.zn. 15Csp/179/2019, zmluvu o úvere zo dňa 4.5.2009, Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o uznaní dlhu zo dňa 8.3.2017, Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 8.3.2017, žiadosť žalovaného o realizáciu Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 24.1.2019.

4. Žalovaný v podaní zo dňa 3.2.2022 žiadal žalobu zamietnuť a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti so súdnym sporom. Uviedol, že žalobu žalobkyne považuje za nedôvodnú, nakoľko jej právo na primerané finančné zadostučinenie vôbec nevzniklo. Má za to, že žalobkyňa nespĺnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadostučinenie, a to úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti voči porušiteľovi. V danom prípade nie je porušiteľom, nakoľko dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorila žalobkyňa s jeho právnym predchodcom, pričom nemohol nijakým spôsobom predmetnú dohodu a jej obsah ovplyvniť. K nároku uplatneného žalobou uviedol, že žalobkyňou uplatňovaná suma 500,- Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia nie je odôvodnená objektívne. Poukázal, že výška primeraného finančného zadostučinenia závisí od zásahu do práv spotrebiteľa, pričom v danom prípade rozsah porušenia práv spotrebiteľa podľa jeho názoru nebol žiadny. Žalobkyňa sama a slobodne uzatvorila dohodu o zrážkach zo mzdy. Zdôraznil, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkoľvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať.

V rámci prostriedkov procesnej obrany žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/1201/2009, na stanoviská bývalého sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Rudolfa Tkáčika vyjadreného v uznesení vydanom pod sp. zn. III.ÚS 572/2017 zo dňa 20.9.2017 a bývalého predsedu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana Lalíka v náleze vydanom pod sp.zn. I.ÚS 547/2012 zo dňa 24.10.2013.

5. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 11.2.2022 zotrvala na svojej skutkovej a právnej argumentácii. Uviedla, že inštitút primeraného finančného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť

požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. V zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby to dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Má za to, že aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej pred Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 15Csp/179/2019, v ktorom žalovaný spochybňoval dôvodnosť žaloby, bola dlhodobo nedôvodne vystavená stavu právnej neistoty až do doby právoplatného skončenia predmetného konania. V tomto konaní bola úspešná, keďže súd určil neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej dňa 8.3.2017, v dôsledku čoho má podľa zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Zdôraznila, že pokiaľ bola úspešná v predchádzajúcom spore pri uplatnení porušenia jej práva ako spotrebiteľka, základ nároku je v tomto prejednávacom spore daný. Žalobkyňa poukázala na rozsudky Krajského súdu v Košiciach vydané pod sp. zn. 9CoCsp/89/2020 dňa 23.6.2021, sp.zn. 3CoCsp/35/2020 zo dňa 7.10.2021, sp. zn. 2CoCsp/51/2021 dňa 26.8.2021, sp. zn. 9CoCsp/23/2021 dňa 18.8.2021.

6. Žalovaný v duplikate zo dňa 22.2.2022 opakovane žiadal žalobu žalobkyne zamietnuť. Uviedol, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť spotrebiteľom na bezdôvodné a bezlimitové získanie finančných prostriedkov, ale každý jeden prípad sa má posudzovať samostatne, individuálne, nakoľko nie vždy je primerané finančné zadosťučinenie spravodlivé a dôvodné. Ak spotrebiteľ nevráti ani len požičanú istinu a ešte sa domáha zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia, v takýchto prípadoch nie je primerané finančné zadosťučinenie nielen nespravodlivé, ale i nedôvodné. Poukázal, že rovnako to tak bolo v prípade žalobkyne. Uviedol, že len využil zákonom prípustný prostriedok na zabezpečenie svojej oprávnenej pohľadávky a výkon tohto jeho práva mu nemôže byť na neprospech. Nárok žalobkyne považuje za účelový, neprimeraný a nedôvodný. Podľa žalovaného žalobkyňa nemá byť poskytnutá právna ochrana, nakoľko z jej strany dochádza k zneužívaniu práva.

7. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu a predloženými listinnými dôkazmi, pripojením si spisu Okresného súdu Košice I vo veci vedenej na súde pod sp.zn. 15Csp/179/2019 a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobkyňa uzavrela s právnym predchodcom žalobcu 365.bank, a.s. (predtým Poštová banka a.s.) dňa 20.5.2009 Zmluvu o úvere č. 4281196209, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 50 mesačných splátkach vo výške 70,27 Eur, pričom termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na deň 20.7.2013. Súčasťou uzatvorenej zmluvy o úvere bola dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená v súlade s ust. § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavovala zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o úvere. Poštová banka a.s. postúpila pohľadávku voči žalobkyňi na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky spoločnosti BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, ktorá následne postúpila pohľadávku spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. Dňa 8.3.2017 uzavrela žalobkyňa so spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. Dohodu o splátkovom kalendári, Dohodu o uznaní svojho dlhu, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala uhradiť tento dlh vo výške 3.903,93 Eur, a tiež uzavrela aj Dohodu o zrážkach zo mzdy. S účinnosťou odo dňa 9.8.2017 sa spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692 stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o.. Žalovaný listom zo dňa 24.1.2019 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy na uspokojenie svojej pohľadávky voči žalobkyňi vo výške 3.368,93 Eur. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I vo veci vedenej na súde pod sp.zn. 15Csp/179/2019 vyplýva, že tunajší súd svojím rozsudkom zo dňa 11.5.2021 vydaným pod č.k. 15Csp/179/2019 - 137 určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464 zo dňa 8.3.2017 je neplatná (I. výrok rozsudku) a zároveň rozsudkom žalobkyňi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok rozsudku). V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že Dohoda o zrážkach nespĺňala podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobkyne ju uzavrieť (čo by ju robilo už podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou), a tiež nespĺňala zákonom predpísané náležitosti pre taký právny úkon (ust. § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z.), čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí absolútne neplatnou podľa ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Tiež uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy má tiež základ v konaní rozpornom s dobrými mravmi (ust.

§ 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa) účinného v čase jej uzavretia. Rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 29.6.2021.

10. V zmysle čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

11. Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č. 93/13 EHS z dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku Slovenskej republiky z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie.

12. Podľa článku 6 bod 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

13. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

14. Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa ust. § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto

sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

25. Primerané finančné zadosťučinenie má plniť funkciu satisfakčnú a sankčnú, a aj odradzovaciú, čo znamená, že má vyplniť medzeru medzi tým, akým intenzívnym porušením práva zo strany dodávateľa spotrebiteľských služieb bolo právo porušené a zasiahlo do sféry spotrebiteľa a je potrebné aj uvažovať o takom účele primeraného finančného zadosťučinenia, ktorým by bola aj kompenzácia toho, že spotrebiteľa vyvolaním súdneho sporu zabezpečil ochranu práv, ktoré týmto rozhodnutím boli vyvolané aj pre ostatných spotrebiteľov, nakoľko je potrebné, aby dodávateľia spotrebiteľských služieb v každom ohľade na základe judikovaných rozhodnutí nielenže sa nedopúšťali v takej intenzite porušenia práva, ktoré bolo vyslovené judikovaným rozhodnutím, ale aby upustili od takéhoto správania aj voči ďalším spotrebiteľom.

26. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, podľa ktorého: „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávateľia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

27. V intenciách vyššie uvedeného spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už čo i len hrozba vzniku ujmy. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy.

28. V predmetnej veci bolo nesporné, že medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere podliehajúca právnej úprave o spotrebiteľských zmluvách. Skutkový stav ako taký nebol medzi stranami sporný. Sporným v tomto konaní bolo iba právne posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a výška prípadného primeraného finančného zadosťučinenia.

29. V danom prípade je z rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 11.5.2021 vydaného pod č.k. 15Csp/179/2019-137 a predloženej žiadosti o vyznenie týkajúcej sa vykonávania zrážok zo mzdy zrejmé, že došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa tým, že žalovaný si uplatňoval Dohodu o zrážkach zo mzdy v rozpore so zákonom. Obrana žalovaného spočívala v poukázaní na to, že nie je porušením práv žalobkyne ako spotrebiteľa, keďže dohodu o zrážkach zo mzdy so žalobkyňou uzatváral jeho právny predchodca neobstojí za zisteného skutkového stavu, z ktorého vyplýva, že žalovaný reálne využil predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy proti žalobkyňi a žalobkyňa bola nútená žalobou uplatniť ochranu svojich práv ako spotrebiteľa žalobou o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

30. Súd mal tak za to, že vyššie uvedené porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa boli v tomto konaní riadne preukázané. Súd navyše zastáva názor, že porušenie práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože takáto podmienka nevyplýva zo znenia ust. § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Právoplatným ukončením konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 15Csp/179/2019 bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenie práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

31. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie je potrebné nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu, konkrétne z povahy a závažnosti porušenia práva alebo povinnosti voči spotrebiteľovi, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán protiprávneho konaniu.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené súdom vymedzené kritéria má súd za to, že suma vo výške 500,- Eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia (keďže morálnym zadosťučinením bol aj rozsudok tunajšieho súdu vydaný pod sp. zn. 15Csp/179/201 a je ním aj odôvodnenie tohto rozsudku), a teda, že priznaná suma 500,- Eur bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobkyňu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie, a zároveň bude odmenou pre žalobkyňu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobila, ale napriek nepochybne svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii, akú si mohol zabezpečiť žalovaný, sa pustila do sporu s ním.

33. Z hľadiska zachovania princípu právnej istoty súd poukazuje na obdobné konania (skutkovo aj právne), ktoré sa viedli pred Okresným súdom Košice - okolie pod sp.zn. 10Csp/19/2019, sp.zn. 10Csp/533/2019 o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- Eur, v ktorých súd prvej inštancie žalobám vyhovel, rozsudok Okresného súdu Košice - okolie vydaný v konaní pod sp.zn. 10Csp/19/2019 bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.10.2019 vydaným pod sp.zn. 9Co/274/2019 a rozsudok Okresného súdu Košice - okolie vydaný v konaní pod sp.zn. 10Csp/533/2019 nebol žalovaným napadnutý odvolaním.

34. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Podľa ust. § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

40. Vzhľadom k uvedenému súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a plne úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, 34C/39/2021 18
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).